Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Eduskunnan hallintovaliokunnalle

Lausunto
11.10.2024

Hallintovaliokunta; kuuleminen 15.10.2024

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAEIKSI TYÖVOIMAPALVELUIDEN JÄRJESTÄMISESTÄ ANNETUN LAIN JA VALMIUSLAIN MUUTTAMISESTA

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annettua lakia (380/2024) kunnalle tai kuntayhtymälle myönnettävän palkkatuen edellytysten ja siihen liittyvien säännösten osalta sekä valmiuslakia (1552/2011) työnvälityspakkoon ja työvelvollisuuden toimeenpanoon liittyvien asioiden osalta.

Esitys liittyy valtion vuoden 2025 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025.

Tausta

Hallitusohjelman mukaan julkisen talouden menoja sopeutetaan hallituksen päätöksin nettomääräisesti noin 4 mrd. euroa vuoden 2027 tasolla. Tähän pääsemiseksi hallitus sitoutuu hallitusohjelman liitteessä B lueteltuihin pysyviä säästöjä tuoviin tai maksutuloja lisääviin toimenpiteisiin. Hallitusohjelman liitteessä B muun muassa todetaan, että työllisyysmäärärahoja alennetaan vuoden 2024 talousarviossa huomioiden alueiden erityistarpeet. Liitteen mukaan lakimuutokset laaditaan vuodesta 2025 alkaen siten, että kuntien tehtävät vähenevät säästöä vastaavasti. Säästön suuruus on vuoden 2024 valtion talousarviossa 41 miljoonaa euroa ja vuodesta 2025 alkaen 37 miljoonaa euroa. Vuoden 2025 alusta lukien työllisyysmäärärahat siirtyvät kuntien peruspalvelujen valtionosuuksiin, koska vuodesta 2025 alkaen kuntien muodostamat työvoimaviranomaiset vastaavat työvoimapalveluiden järjestämisestä, joita aiemmin rahoitettiin työllisyysmäärärahoilla.

Hallitus myös uudistaa palkkatukea ja kohdistaa sitä erityisesti yksityiselle ja kolmannelle sektorille. Sadan prosentin palkkatuen käyttö mahdollistetaan jatkossakin myös suurimmille taloudellista toimintaa harjoittaville kolmannen sektorin toimijoille.

Palkkatuki on työttömän työnhakijan työllistymisen edistämiseksi tarkoitettu tuki, jonka työvoimaviranomainen voi myöntää työnantajalle palkkakustannuksiin. Palkkatuella tuetun työn tarkoituksena on edistää työttömän työnhakijan työllistymistä avoimille työmarkkinoille parantamalla hänen ammatillista osaamistaan. Palkkatuella edistetään myös alentuneesti työkykyisen sekä 60 vuotta täyttäneen pitkään työttömänä olleen mahdollisuuksia saada työtä ja osallistua työelämään. Voimassa olevan sääntelyn mukaan palkkatukea voidaan myöntää kunnalle, kuntayhtymälle, hyvinvointialueelle, muulle yhteisölle ja työnantajalle, ei kuitenkaan valtion virastolle tai laitokselle. Luonnolliselle henkilölle palkkatukea voidaan myöntää vain taloudelliseen toimintaan.

Nykyisin palkkatuen myöntää työ- ja elinkeinotoimisto (TE-toimisto) ja eräissä tilanteissa työllisyyden edistämisen kuntakokeiluun osallistuva kunta. Palkkatuen maksatuksesta vastaa nykyisin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen hallintokeskus (KEHA –keskus). Vuodesta 2025 alkaen palkkatuen myöntämisestä ja maksamisesta vastaavat kuntien muodostamat työvoimaviranomaiset.

Valmiuslaissa säädetään työvoimaviranomaisen tehtäviksi työnvälityspakko ja työvelvollisuuden toimeenpano tietyissä poikkeusoloissa. Työnvälityspakolla tarkoitetaan tilannetta, jossa poikkeusoloissa eräiden erityisen merkityksellisten toimialojen työvoiman saatavuuden turvaamiseksi muulla kuin tällaisella toimialalla toimiva työnantaja saa palkatessaan uusia työntekijöitä ottaa palvelukseensa vain työvoimaviranomaisten osoittamia työnhakijoita. Poikkeusoloissa työnantajan irtisanomisoikeutta voidaan myös rajoittaa tietyin edellytyksin. Työvelvollisuudella tarkoitetaan tilannetta, jossa työnvälityspakko ja irtisanomisoikeuden rajoittaminen eivät ole riittäviä toimenpiteitä laissa tarkoitetun erityisen merkityksellisen tuotannon turvaamiseksi, jolloin jokainen Suomessa asuva 18-67 –vuotias henkilö, jolla on kotikunta Suomessa, on velvollinen tekemään valmiuslain tarkoituksen toteuttamiseksi välttämätöntä työtä. Valmiuslaissa ei ole kuitenkaan määritelty, mitä työvoimaviranomaisella tarkoitetaan. Nykyisin sen on katsottu tarkoittavan TE-toimistoja, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia (*ELY-keskus*) ja KEHA-keskusta sekä työ- ja elinkeinoministeriötä. TE-toimistot lakkautetaan 1.1.2025, jonka jälkeen jää epäselväksi, mikä taho vastaisi valmiuslaissa työvoimaviranomaiselle säädettyjen tehtävien toimeenpanosta tietyissä poikkeusoloissa.

Covid-19 -pandemian aikaiset valmiuslain käytännön soveltamistilanteet ovat osoittaneet, ettei valmiuslain sääntely työvelvollisuusrekisterin rekisterinpitäjyydestä sekä työ- ja elinkeinoministeriön ja KEHA-keskuksen tehtävistä ole ollut täysin ajan tasalla, mistä johtuen myös työvelvollisuusrekisterin rekisterinpitäjyys ja edellä mainittujen viranomaisten tehtävät on tarpeen saattaa ajan tasalle valmiuslakiin.

Lisäksi valmiuslain 103 §:n 3 momentissa säädetään työvoimaviranomaisen tiedonsaantioikeuksista työvelvollisuusrekisteriä varten tarpeellisista tiedoista, mutta laista ei käy ilmi millä viranomaisella tai viranomaisilla olisi momentissa tarkoitettu tiedonsaantioikeus, sillä työvoimaviranomaista ei määritellä valmiuslaissa.

Työnvälityspakon ja työvelvolliseksi määräämisen osalta Ahvenanmaan itsehallintolaissa tai valmiuslaissa ei nykyisin täsmennetä valtakunnan viranomaisten ja Ahvenanmaan maakunnan viranomaisten välistä toimivaltaa. Toimeenpanon osalta on ollut epäselvää, mikä nykyisin valmiuslaissa tarkoitettu työvoimaviranomainen pystyisi käytännössä toteuttamaan tehtävät myös Ahvenanmaan maakunnassa niin, että toimeenpano toimisi sujuvasti poikkeusoloissa.

Esityksen tavoitteet

Esityksen tavoitteena on hallitusohjelman mukaisesti sopeuttaa julkisen talouden menoja. Työllisyysmäärärahoja on hallitusohjelman mukaan tarkoitus alentaa vuodesta 2025 alkaen 37 miljoonaa euroa siten, että kuntien tehtävät vähenevät säästöä vastaavasti. Tämän esityksen tavoitteena on saavuttaa kyseinen 37 miljoonan euron säästö. Lisäksi tavoitteena on hallitusohjelman mukaisesti kohdentaa palkkatukea erityisesti yksityiselle ja kolmannelle sektorille.

Tämän esityksen tavoitteena on lisäksi saattaa työvoimaviranomaista koskeva sääntely valmiuslaissa vastaamaan työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirron johdosta viranomaisissa tapahtuneita muutoksia sekä tarken-

taa työvelvollisuusrekisterin rekisterinpitäjyyttä ja rekisteriin liittyviä tiedonsaantioikeuksia ja selkeyttää työnvälityspakon ja työvelvolliselle työmääräyksen antamisen toimeenpanovaltaa Ahvenanmaan maakunnassa.

Keskeiset ehdotukset palkkatukea koskevaan sääntelyyn

Esityksessä ehdotetaan, että kunnalle tai kuntayhtymälle palkkatukea voitaisiin myöntää tai jatkaa ainoastaan työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 87 §:n (työllistettävä alentuneesti työkykyinen) tai 89 §:n nojalla (työllistettävä 60 vuotta täyttänyt pitkään työttömänä ollut henkilö). Palkkatuen myöntäminen kunnalle tai kuntayhtymälle ammatillisen osaamisen parantamiseen ei olisi enää mahdollista.

Lisäksi tuella palkatun siirtämistä koskevaa säännöstä täsmennettäisiin siten, ettei tuella palkattua voisi siirtää sellaiselle työnantajalle, joka ei itse voisi saada palkkatukea. Esimerkiksi yritykseen ammatillisen osaamisen parantamiseen myönnetyllä palkkatuella työllistettyä henkilöä ei voisi siirtää kuntaan tai kuntayhtymään.

Työvoimaviranomainen voisi kuitenkin myöntää palkkatukea ammatillisen osaamisen parantamiseen Helsingin kaupungille siltä osin kuin työllistettävä henkilö työllistyisi sellaisiin tehtäviin, joista muualla Suomessa vastaa hyvinvointialue. Samassa yhteydessä säädöstä tarkennettaisiin siten, että palkkatukea ammatillisen osaamisen parantamiseen voisi myöntää jatkossakin hyvinvointiyhtymälle.

Keskeiset ehdotukset työnvälityspakkoa ja työvelvollisuutta koskevaan sääntelyyn

Esityksessä ehdotetaan, että työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitetut työvoimaviranomaiset vastaisivat työnvälityspakkoa ja työvelvolliseksi määräämistä koskevista tehtävistä TE-toimistojen lakkauttamisen jälkeen. Lisäksi ehdotetaan, että työvelvollisuusrekisterin yhteisrekisterinpitäjiä olisivat työ- ja elinkeinoministeriö, KEHA-keskus sekä työvoimaviranomainen. Lisäksi työvelvollisuusrekisteriin ja työvelvollisuuden toimeenpanoon liittyviä tiedonsaantioikeuksia täsmennettäisiin niin, että niistä kävisi nykyistä selkeämmin ilmi tiedonsaantiin nimenomaisesti oikeutetut viranomaiset.

Esityksessä ehdotetaan myös, että KEHA-keskus vastaisi työnvälityspakosta ja työvelvolliselle työmääräyksen antamisesta Ahvenanmaan maakunnassa tietyissä poikkeusoloissa. Tämä olisi tarpeen, jotta tehtävät voitaisiin siirtää sopimusasetuksella Ahvenanmaan maakunnan viranomaiselle. Asiasta sovittaisiin ja tähän liittyvä tasavallan presidentin asetus valmisteltaisiin erikseen.

Ahvenanmaan maakunnan hallitus katsoi lausunnossaan, että valtakunnan viranomaiset eivät voisi säätää työnvälityspakosta, vaan tehtävä olisi Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 1 momentin 23 kohdassa tarkoitettua työllisyyden edistämistä, joka kuuluu maakunnan lainsäädäntövaltaan. Ahvenanmaan maakunnan lausunnon johdosta esitysluonnoksesta pyydettiin lausunto Ahvenanmaan valtuuskunnalta, joka katsoi, että työnvälityspakkoa koskevaa säännöstä on hallituksen esitysluonnoksessa esitetyssä muodossaan, soveltamisalaltaan ja tarkoitukseltaan pidettävä itsehallintolaissa tarkoitettuna poikkeusoloihin varautumisena, eikä normaalina työnvälityksenä, joten se kuuluu valtakunnan toimivaltaan. Valtuuskunta totesi myös, että kansalaisten yleisestä työvelvollisuudesta säätäminen on valtakunnan toimivaltaan kuuluva asia. Myös työ- ja elinkeinoministeriö katsoo, että työnvälityspakon tarkoituksena ei ole työllisyyden edistäminen, vaan erityisen

merkityksellisten toimialojen työvoiman saatavuuden turvaaminen poikkeusoloissa. Itsehallintolain 27 §:n 1 momentin 34 kohdan mukaan valtakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat valmiutta poikkeusolojen varalta. Näin ollen myös työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan ehdotettu valmiuslain muutos kuuluu valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

Pääasialliset vaikutukset palkkatukeen ehdotettujen muutosten osalta

Palkkatuen myöntäminen kunnalle tai kuntayhtymälle vähentyisi ehdotettujen muutosten myötä arviolta noin 35-53 miljoonaa euroa vuodessa. Koska työvoimapalveluiden järjestämistehtävä supistuisi tältä osin, momentille 28.90.30 Valtionosuus kunnille peruspalvelujen järjestämiseen (arviomääräraha) tehtäisiin 37 miljoonan euron vähennys, joka asettuu vaihteluvälin alarajan lähelle. Siirtymävaiheesta johtuen vaikutus ei olisi kuitenkaan täysimääräinen vielä vuonna 2025, vaan toteutuisi arviolta noin 21-37 miljoonan euron suuruisena. Palkkatuettuun työhön ehdotetut muutokset ehdotetaan kuitenkin huomioitavaksi vuoden 2025 talousarviossa hallitusohjelman mukaista 37 miljoonan euron suuruista säästöä vastaavasti siirtymävaiheesta riippumatta. Siirtymävaiheessa on epätodennäköisempää, että toteutuva säästö olisi 37 miljoonan euron suuruinen, mutta mahtuisi arvioidun vaihteluvälin sisälle. Vaikka säästö olisi vuonna 2025 pienempi kuin 37 miljoonaa euroa, on mahdollista, että pitkällä aikavälillä säästö olisi arvioitua suurempi, jolloin myöhempien vuosien valtionosuudet kompensoisivat vuoden 2025 mahdollisesti alimitoitettua valtionosuutta.

Koska ei ole tiedossa, miltä osin kunnat työllistäisivät samoihin tehtäviin henkilöstöä ilman palkkatukea, on uudistuksen vaikutus kuntatalouteen epävarma. Mikäli kunnat työllistäisivät nykyistä kunnan omavastuuosuutta vastaavaa kustannusta vähemmän (enemmän) henkilöstöä näihin tehtäviin ilman palkkatukea, kuntien kustannukset vähenisivät (kasvaisivat). Siltä osin kuin henkilöt työllistyisivät valtionosuustehtäviin, tulisivat kustannukset huomioitua myöhemmin kustannustenjaon tarkistuksessa.

Esityksellä ei arvioida olevan merkittäviä negatiivisia työllisyysvaikutuksia, sillä tutkimusten mukaan julkisen sektorin palkkatukityöllistämisen vaikuttavuus on vähäistä. Mikäli kunnat eivät palkkaa henkilöstöä ilman palkkatukea niihin tehtäviin, joita palkkatuella työllistetyt ovat aiemmin tehneet, olisi uudistuksella tältä osin kuitenkin työpaikkoja vähentävä vaikutus.

Ehdotetut muutokset voivat vähentää joidenkin työttömien työnhakijoiden mahdollisuuksia päästä työllistymistä edistäviin palveluihin, jos heille ei ole tarjolla muuta soveltuvaa palvelua kuin työllistäminen kuntaan tai kuntayhtymään. Vuosina 2019-2023 kuntiin ja kuntayhtymiin ammatillisen osaamisen parantamiseen myönnetyllä palkkatuella on ollut vuosittain työllistettynä keskimäärin noin 4 200 - 5 500 henkilöä. Uusien aloitettujen jaksojen määrä vuodessa on vaihdellut noin 4 800 - 8 400 aloituksen välillä. Ehdotettu palkkatukimahdollisuuden rajaaminen koskisi arviolta edellä kuvatun suuruista joukkoa työttömiä työnhakijoita. Koska palkkatuki on harkinnanvarainen tuki, ei voida jälkikäteen todeta, keiden henkilöiden kohdalla muutos olisi estänyt mahdollisuuden palkkatuettuun työhön. Ei ole myöskään mahdollista arvioida, mitä kyseisille henkilöille tapahtuisi ilman mahdollisuutta työllistyä palkkatuettuun työhön kuntaan tai kuntayhtymään. Ehdotettu muutos ei estäisi kuntia tai kuntayhtymiä palkkaamasta heikossa työmarkkina-asemassa olevia henkilöitä, mutta työllistämistä ei luettaisi enää työvoimapalveluiden järjestämistehtävän toteuttamiseksi. Ehdotetut muutokset voivat myös lisätä muiden työvoimapalveluiden kysyntää.

Ehdotetun muutoksen vaikutukset voivat erota jossain määrin alueellisesti riippuen siitä, kuinka suuren osuuden kunnat ja kuntayhtymät muodostavat

alueen potentiaalisista työnantajista. Työ- ja elinkeinoministeriön Työnvälitystilaston mukaan useimmissa kunnissa, joissa ehdotetun rajauksen piirissä olevalla palkkatuella on työllistetty suhteellisen suuri osuus kunnan työttömistä kuntaan tai kuntayhtymään, myös muille sektoreille on palkkatuella työllistytty keskimääräistä useammin. Joukossa on kuitenkin yksittäisiä kuntia, joiden kohdalla kuntaan työllistäminen on aikaisempina vuosina korostunut merkittävästi. Kunnilla on vuodesta 2025 alkaen erilaiset kannustimet työllistää työttömiä palkkatuettuun työhön riippuen siitä, miten työvoimapalveluiden järjestämisvastuu on toteutettu työllisyysalueella. Tältä osin ehdotettu muutos vähentäisi myös alueellisen epätasa-arvon riskiä.

Ehdotetut muutokset eivät koskisi kuntien omistamia yhtiöitä, mutta muutoksella olisi merkittäviä vaikutuksia kunnallisesti toimiviin työpajoihin. Työpajatoiminnassa kuntouttavan työtoiminnan ja työkokeilun osuus on kuitenkin palkkatuetun työn osuutta korkeampi. Muutos ei vaikuttaisi myöskään kolmannella sektorilla toimiviin työpajoihin, joiden rooli työpajatoiminnassa voisi kasvaa. Palkkatuki on tarkoitettu työttömän työnhakijan työllisyyden edistämiseksi, eikä työnantajan taloudellisen tuen tarve ole peruste myöntää palkkatukea.

Pääasialliset vaikutukset valmiuslakiin ehdotettujen muutosten osalta

Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitetuille työvoimaviranomaisille arvioidaan normaalioloissa aiheutuvan vähäisiä kustannuksia valmiuslakiin ehdotettujen muutosten johdosta. Kustannuksia aiheutuisi muun muassa valmiuslain 12 §:ssä tarkoitetun varautumisvelvollisuuden toteuttamisen osalta, joka koskisi muutoksen jälkeen myös työvoimaviranomaista työnvälityspakon ja työvelvollisuuden osalta. Poikkeusloissa työnvälityspakon ja työvelvollisuuden toimeenpanemisesta voisi kuitenkin aiheutua myös arvaamattomia kustannuksia työvoimaviranomaisille. Tämä riippuisi kuitenkin poikkeusolojen laadusta, minkä takia myös kustannusten täsmällinen arvioiminen etukäteen on vaikeaa.

Työvelvollisuusrekisterin rekisterinpitäjyyteen tehtävästä muutoksesta aiheutuvat kustannukset KEHA-keskukselle, työ- ja elinkeinoministeriölle sekä työvoimaviranomaiselle vastaisivat arvion mukaan nykyisiä kustannuksia. Lisäksi KEHA-keskukselle aiheutuisi vähäisiä lisäkustannuksia varautumisesta työnvälityspakon ja työvelvollisuutta koskevan työmääräyksen antamisen toimeenpanoon liittyviin tehtäviin Ahvenanmaalla, ellei tehtäviä siirretä sopimusasetuksella Ahvenanmaan maakunnan viranomaiselle, jolloin lisäkustannukset kohdentuisivat Ahvenanmaan viranomaisille.

Työvoimaviranomaisille sekä työnvälityspakkoa että työvelvolliseksi määräämistä koskevat tehtävät olisivat uusia. Työvoimaviranomaisiin siirtyy kuitenkin valtaosa tehtävistä nykyisin normaali- ja poikkeusoloissa vastaavien TE-toimistojen henkilöstöstä 1.1.2025. Arvion mukaan normaalioloissa lisääntyvien tehtävien määrä olisi vähäinen, mutta poikkeusoloissa tehtävien toimeenpanemisella voisi olla laajempia vaikutuksia työvoimaviranomaisten toimintaan ja henkilöstöön. Poikkeusoloissa viranomaiset järjestelisivät sisäisesti tehtävänsä niin, että valmiuslaissa säädetyt tehtävät priorisoitaisiin muiden tehtävien edelle. Tehtävien uudelleenjärjestely voisi näin myös vaikuttaa työvoimaviranomaisten muiden asiakkaiden palvelutasoon heikentävällä tavalla poikkeusolojen aikana. Mahdollisesti lisääntyvien tehtävien laajuutta ei voida arvioida luotettavasti ennakkoon, sillä laajuus riippuisi poikkeusolojen laadusta, vakavuudesta ja kestosta.

Voimaantulo ja toimeenpano

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2025. Vuoden 2024 loppuun asti palkkatukea myönnetään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain ja työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain (1269/2020) nojalla. Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta annetun lain (383/2023, jäljempänä voimaanpanolaki) 11 ja 12 §:n siirtymäsäännöksiä sovelletaan ennen 1.1.2025 myönnettyyn palkkatukeen. Tähän lakiin ei siten olisi tarpeen sisällyttää erillistä siirtymäsäännöstä. Siirtymäsäännösten nojalla palkkatuella tuettu työ saisi jatkua ennen lain voimaantuloa tehdyn palkkatukipäätöksen mukaisesti päätökseen merkittyyn päättymispäivään asti.

Palkkatukeen ehdotetun muutoksen vaikutuksia seurattaisiin osana muuta palkkatukeen liittyvää seurantaa ja vaikutusten arviointia. Arvioinnissa voitaisiin kiinnittää erityistä huomiota eri kohderyhmien (esimerkiksi nuorten) työllistymiseen palkkatuettuun työhön ja mahdollisuuksien mukaan selvittämään, miksi palkkatukea hyödynnetään tai ei hyödynnetä työllistymisen tukena.

Vuoden 2024 loppuun asti valmiuslaissa säädetystä varautumisvelvollisuudesta normaalioloissa sekä työnvälityspakosta ja työvelvollisuudesta poikkeusoloissa vastaisivat nykyisen tulkinnan mukaiset työvoimaviranomaiset. 1.1.2025 lukien mainituista tehtävistä vastaisivat työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitetut työvoimaviranomaiset. Erillistä siirtymäsäännöstä ei olisi.

Valmiuslaissa työvoimaviranomaiselle säädettyjen tehtävien toimeenpaneminen edellyttäisi, että Suomeen olisi julistettu tietyt poikkeusolot. Lisäksi edellytettäisiin valtioneuvoston asetusta toimivaltuuksia koskevien valmiuslain pykälien käyttöönottamisesta työnvälityspakon tai työvelvollisuuden osalta. Poikkeusoloissakin ensisijaisena pyrkimyksenä on työvoiman käytön säänteleminen normaalein työnvälityksen keinoin.

Työ- ja elinkeinoministeriön johdolla sovittaisiin asianomaisten ministeriöiden kanssa käytännön yhteistyöstä, ml. aluetason viranomaisyhteistyön järjestäminen. Työ- ja elinkenoministeriö tekisi päätöksen työvelvollisuusrekisterin perustamisesta ja KEHA-keskus perustaisi rekisterin. Työ- ja elinkeinoministeriö päättäisi yksityiskohtaisesta työvelvollisuuden toimeenpanotehtävien vastuunjaosta. Toimintaa voitaisiin keskittää normaalioloja suurempiin yksikköihin.

Työvoimaviranomaiset vastaisivat työvelvollisuusrekisterissä olevien luottamuksellisten tietojen käsittelystä normaaliolojen mukaisesti. Tämän jälkeen työvoimaviranomainen aloittaisi työvelvollisuuden toimeenpanon rekisterin tietoja käyttäen. Käytännössä työvoimaviranomainen aloittaisi toimet, kuten työvelvollisten ilmoittautuminen, työmääräysten antaminen ja työvelvollisten ohjaaminen tilanteen mukaisiin toimipaikkoihin, joissa on poikkeusolojen vuoksi lisätyövoiman tarvetta.

LIITE PPT-esitys

Laati: Johtava asiantuntija Ville Heinonen ja erityisasiantuntija Riku Hurme